

ΑΛΓΕΒΡΑ

ΛΥΣΕΙΣ ΑΣΚΗΣΕΩΝ του βιβλίου

ΣΕΜΦΕ, 5ο Εξάμηνο

§2.1 - ΟΜΟΜΟΡΦΙΣΜΟΙ : Σελίδες 143 - 146

Κάποιες γενικές παρατηρήσεις: Εστω $G = \langle a \rangle$ και $f : G \longrightarrow G'$ ομομορφισμός ομάδων. Τότε ο f καθορίζεται από την εικόνα $f(a)$. Ο πυρήνας $\text{Ker} f = \langle a^r \rangle$, κυκλική υποομάδα της G για κάποιον θετικό ακέραιο r , και η εικόνα $\text{Im} f = \langle f(a) \rangle$ είναι μία κυκλική υποομάδα της G' . Αν, επιπλέον, $|G| = n$ και $n = rd$, τότε $|\text{Ker} f| = d$ και $|\text{Im} f| = r$.

Ας δούμε το πρώτο. Για $k \geq 0$ έχουμε: $f(a^k) = f(aa \cdots a \stackrel{f \text{ ομομ.}}{=} f(a)f(a) \cdots f(a) = f(a)^k$. Για $k < 0$ έχουμε: $f(a^k) = f(a^{-1}a^{-1} \cdots a^{-1} \stackrel{f \text{ ομομ.}}{=} f(a)^{-1}f(a)^{-1} \cdots f(a)^{-1} = (f(a)^{-1})^{-k} = f(a)^k$.

2. Έχουμε: $\phi(x) = [x]$, το ακέραιο μέρος του x . Τότε:
 $\phi(x_1 + x_2) = [x_1 + x_2] \geq [x_1] + [x_2] = \phi(x_1) + \phi(x_2)$. Για παράδειγμα,
 $[3, 6 + 1, 7] = 5 > [3, 6] + [1, 7] = 4$. Αρα ϕ όχι ομομορφισμός.

3. Ο ϕ είναι ομομορφισμός διότι: $\phi(x_1x_2) = |x_1x_2| = |x_1||x_2| = \phi(x_1)\phi(x_2)$.

4. Έχουμε $\phi(\overline{0}) = \phi(\overline{2}) = \phi(\overline{4}) = \overline{0} \in \mathbb{Z}_2$ και $\phi(\overline{1}) = \phi(\overline{3}) = \phi(\overline{5}) = \overline{1} \in \mathbb{Z}_2$.
Ο ϕ είναι ομομορφισμός διότι:

$$\begin{aligned}\phi(\overline{i}) + \phi(\overline{j}) &= \overline{0} + \overline{0} = \overline{0} = \phi(\overline{i+j}), \text{ αν } i, j \text{ άρτιοι} \\ \phi(\overline{i}) + \phi(\overline{j}) &= \overline{0} + \overline{1} = \overline{1} = \phi(\overline{i+j}), \text{ αν } i \text{ άρτιος, } j \text{ περιττός} \\ \phi(\overline{i}) + \phi(\overline{j}) &= \overline{1} + \overline{1} = \overline{0} = \phi(\overline{i+j}), \text{ αν } i, j \text{ περιττοί}\end{aligned}$$

5. Έχουμε $\phi(\overline{0}) = \phi(\overline{2}) = \phi(\overline{4}) = \phi(\overline{6}) = \phi(\overline{8}) = \overline{0} \in \mathbb{Z}_2$ και
 $\phi(\overline{1}) = \phi(\overline{3}) = \phi(\overline{5}) = \phi(\overline{7}) = \overline{1} \in \mathbb{Z}_2$. Ο ϕ δεν είναι ομομορφισμός διότι:
 $\overline{0} = \phi(\overline{0}) = \phi(\overline{9}) = \phi(\overline{8+1}) \neq \phi(\overline{8}) + \phi(\overline{1}) = \overline{0} + \overline{1} = \overline{1}$.

6. Ο $\phi(x) = 2^x$ είναι ομομορφισμός διότι:
 $\phi(x_1 + x_2) = 2^{x_1+x_2} = 2^{x_1}2^{x_2} = \phi(x_1)\phi(x_2)$.

8. Ο $\phi(g) = g^{-1}$ δεν είναι ομομορφισμός διότι:
 $\phi(g_1g_2) = (g_1g_2)^{-1} = (g_2)^{-1}(g_1)^{-1} \neq (g_1)^{-1}(g_2)^{-1}$ (εκτός εάν G αβελιανή).

13. Ο $\phi(A) = \text{tr}(A)$ είναι ομομορφισμός διότι:
 $\phi(A + B) = \text{tr}(A + B) = \text{tr}(A) + \text{tr}(B) = \phi(A) + \phi(B)$.

18. Εστω ομομορφισμός $f : \mathbb{Z} \longrightarrow \mathbb{Z}$. Εφόσον $\text{Im} f \leq \mathbb{Z}$, η εικόνα θα είναι της μορφής $\text{Im} f = n\mathbb{Z} = \{nk \mid k \in \mathbb{Z}\}$. Για να είναι ο f επί του \mathbb{Z} , θα πρέπει $\text{Im} f = \mathbb{Z} = \langle +1 \rangle = \langle -1 \rangle$, άρα $n = +1$ ή $n = -1$. Αρα υπάρχουν δύο επιμορφισμοί του \mathbb{Z} στο \mathbb{Z} : Ο f_1 , με $f_1(1) = 1$, δηλαδή η ταυτοτική απεικόνιση, και ο f_2 , με $f_2(1) = -1$, που απεικονίζει κάθε ακέραιο στον αντίθετό του.

19. Όπως στην Ασκήση 18, για έναν ομομορφισμό $f : \mathbb{Z} \longrightarrow \mathbb{Z}$ θα είναι $\text{Im} f = n\mathbb{Z} = \langle n \rangle = \{nk \mid k \in \mathbb{Z}\}$. Αρα για κάθε $n \in \mathbb{Z}$ υπάρχει ένας ομομορφισμός $f_n : \mathbb{Z} \longrightarrow \mathbb{Z}$, ο οποίος καθορίζεται από το $f_n(1) = n$. (Τότε $f(k) = nk$ για κάθε $k \in \mathbb{Z}$.)

20. Επειδή $\mathbb{Z} = \langle +1 \rangle$ και ο f καθορίζεται από την εικόνα $f(1)$ (τότε $f(x) = xf(1) \in \mathbb{Z}_2$), θα είναι είτε $f(1) = \bar{0}$ είτε $f(1) = \bar{1}$. Αρα υπάρχουν δύο ομομορφισμοί του \mathbb{Z} στο \mathbb{Z}_2 : Ο τετριμμένος και εκείνος που απεικονίζει τους περιττούς στο $\bar{1}$ και τους άρτιους στο $\bar{0}$.

21. α' τρόπος: Θα πρέπει $\phi_g(e) = e$. Ομως $\phi_g(e) = ge = g$. Αρα ϕ_g ομομορφισμός μόνο για $g = e$, δηλαδή ο ταυτοτικός.

β' τρόπος: Εστω $x, y \in G$. Θα πρέπει $\phi_g(xy) = \phi_g(x)\phi_g(y) \iff g(xy) = (gx)(gy) \xrightarrow{N. \Delta. \alpha. \gamma. \rho.} g = e$, δηλαδή ο ταυτοτικός.

Παρατήρηση: Η ϕ_g είναι 1-1 για κάθε $g \in G$.

22. Θα πρέπει $\phi_g(xy) = \phi_g(x)\phi_g(y)$. Έχουμε: $\phi_g(xy) = g(xy)g^{-1} = gxyg^{-1} = gxg^{-1}gyg^{-1} = \phi_g(x)\phi_g(y)$. Αρα ϕ_g ομομορφισμός για κάθε $g \in G$.

23. ε) Εστω $\phi : G \longrightarrow G'$. Εφόσον $|G| = 6$, θα είναι $|\text{Ker} \phi| = 1$ ή 2 ή 3 ή 6 . Αν $|\text{Ker} \phi| = 6$ τότε $\text{Im} \phi = \{e'\} \implies |\text{Im} \phi| = 1$, άτοπο, εφόσον έχει υποθεθεί $|\text{Im} \phi| = 4$. Αν $|\text{Ker} \phi| = 3$, από το Θεμελιώδες Θεώρημα Ομομορφισμού, $|G/\text{Ker} \phi| = 2 = |\text{Im} \phi|$, άτοπο, εφόσον $|\text{Im} \phi| = 4$. Ομοια απορρίπτονται και οι υπόλοιπες περιπτώσεις.

24. Εστω ότι υπάρχει μη τετριμμένος ομομορφισμός $f : \mathbb{Z}_{12} \longrightarrow \mathbb{Z}_5$.

α' τρόπος: Εφόσον $\mathbb{Z}_{12} = \langle \bar{1} \rangle$ και f ομομορφισμός, έπεται ότι ο f καθορίζεται από το $f(\bar{1})$, δηλαδή $f(\bar{k}) = kf(\bar{1}) \in \mathbb{Z}_5$. Αν $f(\bar{1}) = \bar{0}$, τότε

$f(\bar{k}) = \bar{0} \forall k \in \mathbb{Z}_{12}$, και άρα f τετριμμένος, άτοπο. Εστω $f(\bar{1}) = \bar{1} \in \mathbb{Z}_5$. Τότε $f(\bar{0}) = f(\bar{12}) = \bar{12} = \bar{2} \neq \bar{0}$, άτοπο (εφόσον πάντα $f(\bar{0}) = \bar{0}$). Ομοια, αν $f(\bar{1}) = \bar{2}$ ή $\bar{3}$ ή $\bar{4} \in \mathbb{Z}_5$.

β' τρόπος: Επειδή $\text{Ker } f \leq G$, θα έχουμε (από Θεώρημα Lagrange) ότι $|\text{Ker } f| \mid |G| = 12$. Αν $|\text{Ker } f| = 12$, τότε $\text{Im } f = \{e\}$, και άρα f τετριμμένος, άτοπο. Αν $|\text{Ker } f| = 6, 4, 3, 2$ αντίστοιχα, τότε (από Θεώρημα Ομομορφισμών) $|\text{Im } f| = 2, 3, 4, 6$ αντίστοιχα. Ομως $\text{Im } f \leq G$, άρα $|\text{Im } f| \nmid 5$, άτοπο.

25. Εστω $f : \mathbb{Z}_{12} \longrightarrow \mathbb{Z}_4$ μη τετριμμένος ομομορφισμός. Εφόσον $\mathbb{Z}_{12} = \langle \bar{1} \rangle$ και f ομομορφισμός, έπεται ότι $f(\bar{k}) = kf(\bar{1}) \in \mathbb{Z}_4$. Εφόσον f μη τετριμμένος $f(\bar{1}) \neq \bar{0}$. Εστω $f(\bar{1}) = \bar{1} \in \mathbb{Z}_4$. Τότε $f(\bar{0}) = f(\bar{12}) = \bar{12} = \bar{0} \in \mathbb{Z}_4$ και ο f ορίζει ομομορφισμό. Εστω $f(\bar{1}) = \bar{2} \in \mathbb{Z}_4$. Τότε $f(\bar{0}) = f(\bar{12}) = \bar{24} = \bar{0} \in \mathbb{Z}_4$ και ο f ορίζει πάλι ομομορφισμό. Εστω, τέλος, $f(\bar{1}) = \bar{3} \in \mathbb{Z}_4$. Τότε $f(\bar{0}) = f(\bar{12}) = \bar{36} = \bar{0} \in \mathbb{Z}_4$ και ο f ορίζει επίσης ομομορφισμό.

27. Εστω $f : \mathbb{Z}_3 \longrightarrow \mathbb{Z}$ μη τετριμμένος ομομορφισμός. Εφόσον $\mathbb{Z}_3 = \langle \bar{1} \rangle$ και f ομομορφισμός, έπεται ότι ο f καθορίζεται από το $f(\bar{1})$, δηλαδή $f(\bar{n}) = nf(\bar{1})$. Εστω $f(\bar{1}) = k \in \mathbb{Z}$. Εφόσον f μη τετριμμένος, θα πρέπει $k \neq 0$. Τότε όμως $f(\bar{0}) = f(\bar{3}) = 3k \neq 0$, άτοπο.

28. Ζητάμε μη τετριμμένο ομομορφισμό $\phi : \mathbb{Z}_3 \longrightarrow S_3$. Εφόσον $\mathbb{Z}_3 = \langle \bar{1} \rangle$ και ϕ ομομορφισμός, έπεται ότι ο ϕ καθορίζεται από το $\phi(\bar{1})$, δηλαδή $\phi(\bar{k}) = \phi(\bar{1})^k$. Κι εφόσον ϕ μη τετριμμένος, θα πρέπει $\phi(\bar{1}) \neq id$. Παρατηρούμε τώρα ότι η εναλλάσσουσα υποομάδα $A_3 = \{id, (123), (132)\}$ της S_3 είναι κυκλική: $A_3 = \langle (123) \rangle$. Οπότε, ορίζοντας $\phi(\bar{1}) = (123)$ (έπεται $\phi(\bar{2}) = (132)$ και $\phi(\bar{0}) = id$), έχουμε ότι ϕ ομομορφισμός.

29. Ζητάμε μη τετριμμένο ομομορφισμό $\theta : \mathbb{Z} \longrightarrow S_3$. Ορίζουμε $f : \mathbb{Z} \longrightarrow \mathbb{Z}_3$, έτσι ώστε $f(k) = \bar{k}$. Ο f είναι ομομορφισμός προσθετικών ομάδων. Στη συνέχεια ορίζουμε $\theta = \phi \circ f$, όπου ϕ ο ομομορφισμός της Ασκήσης 28. Ο θ είναι ομομορφισμός, ως σύνθεση ομομορφισμών, και είναι μη τετριμμένος.

32. Ζητάμε μη τετριμμένο ομομορφισμό $\rho : D_4 \longrightarrow S_3$.

Παρατηρούμε ότι η ομάδα D_4 παράγεται από μία ανάκλαση, έστω την a , και μία στροφή στο επίπεδο, την r , δηλαδή η D_4 έχει την παράσταση: $D_4 = \langle a, r \mid a^2 = e, r^4 = e \rangle$. Απεικονίζουμε κατ' αρχάς την D_4 στην ομάδα \mathbb{Z}_2 , μέσω ενός ομομορφισμού ϵ , τέτοιου ώστε $\epsilon(r) = \bar{0}$ και $\epsilon(a) = \bar{1}$. Στη συνέχεια

απεικονίζουμε την \mathbb{Z}_2 στην S_3 μέσω του ομομορφισμού s , έτσι ώστε $s(\bar{0}) = id$ και $s(\bar{1}) = (12)$. Τότε, η σύνθεση soe είναι ένας μη τετριμμένος ομομορφισμός.

33. Ζητάμε μη τετριμμένο ομομορφισμό $\phi : S_3 \longrightarrow S_4$. Πράγματι, η ταυτοτική απεικόνιση id είναι ένας μη τετριμμένος (1-1, όχι επί) ομομορφισμός.

34. Ζητάμε μη τετριμμένο ομομορφισμό $\phi : S_4 \longrightarrow S_3$. Πράγματι, απεικονίζουμε κατ' αρχάς την S_4 στην πολλαπλασιαστική ομάδα $\{+1, -1\}$, μέσω του ομομορφισμού $sign$, που την κάθε μετάθεση $\sigma \in S_4$ την αντιστοιχεί στο πρόσημό της $sign(\sigma)$. Η $\{+1, -1\}$ είναι ισομορφική με την \mathbb{Z}_2 (αντιστοιχούμε το $+1$ στο $\bar{0}$ και το -1 στο $\bar{1}$). Στη συνέχεια απεικονίζουμε την \mathbb{Z}_2 στην S_3 μέσω του ομομορφισμού s της Ασκήσης 32. Η σύνθεση είναι ένας μη τετριμμένος ομομορφισμός.

Παρατήρηση: Γενικά για $n \geq 5$, η μόνη κανονική υποομάδα της S_n είναι η A_n , άρα ο μόνος μη τετριμμένος ομομορφισμός είναι το πρόσημο $sign : S_n \longrightarrow \{+1, -1\}$, που έχει πυρήνα $Ker(sign) = A_n$.

Άλλες ασκήσεις:

1) Η απεικόνιση $det : (GL_n(\mathbb{R}), \cdot) \longrightarrow (\mathbb{R}^*, \cdot)$ είναι επιμορφισμός ομάδων, διότι: $det(AB) = det(A)det(B)$. Ο πυρήνας $Ker(det) = sl_n(\mathbb{R}) := \{A \in GL_n(\mathbb{R}) \mid det A = 1\}$.

2) Βρείτε έναν 1-1 ομομορφισμό $f : D_4 \longrightarrow S_4$.

Δείτε το Παράδειγμα 5, σελ. 79, όπου αντιστοιχεί συμμετρίες της D_4 σε μεταθέσεις της S_4 , σύμφωνα με την επίδραση κάθε συμμετρίας στις θέσεις των τεσσάρων κορυφών. Το σύνολο αυτών των οκτώ μεταθέσεων είναι υποομάδα της S_4 και η αντιστοίχιση είναι ομομορφισμός.

3) Γενικεύσατε την παραπάνω άσκηση σε 1-1 ομομορφισμό $f : D_n \longrightarrow S_n$.

4) Βρείτε έναν 1-1 ομομορφισμό $f : V_4 \longrightarrow S_4$.

Όπως στην Άσκηση 3), δείτε πάλι το Παράδειγμα 5, σελ. 79, όπου αντιστοιχεί συμμετρίες του τετραγώνου σε οκτώ μεταθέσεις της S_4 . Το παραλληλόγραμμο έχει μόνο τέσσερις συμμετρίες, γι' αυτό περιοριζόμαστε στο υποσύνολο $\{\rho_0, \rho_2, \mu_1, \mu_2\} = V_4$. Το σύνολο αυτών των τεσσάρων μεταθέσεων είναι υποομάδα της S_4 και η αντιστοίχιση είναι ομομορφισμός.

5) Η απεικόνιση $\phi : (\mathbb{Z}_6, +) \longrightarrow (\mathbb{Z}_3, +)$ με $\phi(\bar{x}) = \eta$ κλάση (modulo 3) του υπολοίπου της διαίρεσης του x δια 3 είναι επιμορφισμός ομάδων. Πράγματι: $\phi(\bar{0}) = \phi(\bar{3}) = \bar{0} \in \mathbb{Z}_3$, $\phi(\bar{1}) = \phi(\bar{4}) = \bar{1} \in \mathbb{Z}_3$ και $\phi(\bar{2}) = \phi(\bar{5}) = \bar{2} \in \mathbb{Z}_3$, και για κάθε επιλογή στοιχείων $\bar{i}, \bar{j} \in \mathbb{Z}_6$ ισχύει $\phi(\bar{i}) + \phi(\bar{j}) = \phi(\overline{i+j})$. (Σύγκρινε με Ασκήση 4.)

6) Η απεικόνιση $\phi : (\mathbb{Z}, +) \longrightarrow (\mathbb{Z}_n, +)$, τέτοια ώστε $\phi(x) = \eta$ κλάση (modulo n) του υπολοίπου της διαίρεσης του x δια n , δηλαδή:

$$\phi(x) = \overline{x \bmod n} = \bar{x} \in \mathbb{Z}_n$$

είναι επιμορφισμός ομάδων. Πράγματι:

Εστω $x_1, x_2 \in \mathbb{Z}$ με $x_1 = q_1n + r_1$ και $x_2 = q_2n + r_2$, όπου $0 \leq r_1, r_2 < n$. Τότε $\phi(x_1 + x_2) = \phi(r_1 + r_2) = (r_1 + r_2) \bmod n = r_1 \bmod n + r_2 \bmod n = \phi(x_1) + \phi(x_2)$. Ο πυρήνας $\text{Ker} \phi = \{\lambda n \mid \lambda \in \mathbb{Z}\} = n\mathbb{Z}$.

Παρατήρηση: Εφόσον $\mathbb{Z} = \langle 1 \rangle$, αν $\gamma : (\mathbb{Z}, +) \longrightarrow (\mathbb{Z}_n, +)$ ομομορφισμός, έπεται ότι ο γ καθορίζεται από την εικόνα του 1, δηλαδή $\gamma(x) = x\gamma(1) \in \mathbb{Z}_n$. Μ' αυτό το σκεπτικό, ο παραπάνω ομομορφισμός ϕ καθορίζεται από την

$$\phi(1) = \bar{1} \in \mathbb{Z}_n$$

Πράγματι, τότε: $\phi(x) = x\phi(1) = x\bar{1} = \bar{x} \in \mathbb{Z}_n$.

7) Εστω η απεικόνιση $\phi : (\mathbb{Z}, +) \longrightarrow (\mathbb{Z}_n, +)$, η οποία ορίζεται μέσω της:

$$\phi(1) = \bar{k} \in \mathbb{Z}_n$$

για $\bar{k} \neq \bar{1}, \bar{0}$. Πότε είναι η ϕ ομομορφισμός;

8) Ας προσπαθήσουμε να ανακεφαλαιώσουμε και να γενικεύσουμε ό,τι μάθαμε για ομομορφισμούς κυκλικών ομάδων (Ασκήσεις βιβλίου 4, 5, 24, 25, 27, και οι παραπάνω).

Εστω η απεικόνιση $\phi : (\mathbb{Z}_m, +) \longrightarrow (\mathbb{Z}_n, +)$ και έστω

$$|\text{Ker} \phi| = d,$$

όπου $m = dr$ (εφόσον $\text{Ker} \phi \leq \mathbb{Z}_m$). Για να είναι η ϕ ομομορφισμός θα πρέπει, από το Θεμελιώδες Θεώρημα Ομομορφισμού ($G/\text{Ker} \phi \cong \text{Im} \phi$), να ισχύει

$$|\text{Im} \phi| = |\mathbb{Z}_m / \text{Ker} \phi| = r.$$

Κι εφόσον $\text{Im} \phi \leq \mathbb{Z}_n$, θα πρέπει ο r να διαιρεί και τον n . Αρα, για $r \neq 1$, θα πρέπει $(m, n) \neq 1$.

Στην ακραία περίπτωση όπου $d = m$ είναι $Im\phi = \{\bar{0}\}$ και πρόκειται πάντα για τον τετριμμένο ομομορφισμό. Στην ακραία περίπτωση όπου $d = 1$ είναι $Ker\phi = \{\bar{0}\}$ και άρα ϕ 1-1. Τότε θα πρέπει ο m να διαιρεί τον n .

Ισχύει και το αντίστροφο: αν $m = dr$ και $n = rs$, υπάρχει υποομάδα H της \mathbb{Z}_m τάξης d και υποομάδα N της \mathbb{Z}_n τάξης r (εφόσον $\mathbb{Z}_m, \mathbb{Z}_n$ κυκλικές). Η N είναι κυκλική (ως υποομάδα κυκλικής), άρα θα είναι ισομορφική με την \mathbb{Z}_r . Από την άλλη, τα r σύμπλοκα της H αποτελούν ομάδα τάξης r , την ομάδα-πηλίκο \mathbb{Z}_m/H , η οποία είναι επίσης κυκλική (γιατί;), άρα ισομορφική με την \mathbb{Z}_r . Στη συνέχεια κατασκευάζουμε ισομορφισμούς:

$f : \mathbb{Z}_m/H \longrightarrow \mathbb{Z}_r$ και $g : N \longrightarrow \mathbb{Z}_r$. Τότε $g^{-1} \circ f : \mathbb{Z}_m/H \longrightarrow N$ είναι ισομορφισμός. Τέλος, θεωρούμε τον φυσικό επιμορφισμό $\gamma : \mathbb{Z}_m \longrightarrow \mathbb{Z}_m/H$, που ορίζεται μέσω της $\gamma(\bar{x}) = \bar{x} + H$ (βλ. σελ. 168). (Θυμηθείτε ότι $(x_1 + H) + (x_2 + H) = (x_1 + x_2) + H$.) Τότε ο

$$\phi =: g^{-1} \circ f \circ \gamma : (\mathbb{Z}_m, +) \longrightarrow (\mathbb{Z}_n, +)$$

έτσι ώστε $\phi(\bar{x}) = g^{-1} \circ f(x + H)$ είναι ομομορφισμός με $Ker\phi = H$ και $Im\phi = N$. Άρα:

$$\exists \text{ μη τετριμμένος ομομορφισμός } \phi : (\mathbb{Z}_m, +) \longrightarrow (\mathbb{Z}_n, +) \iff (m, n) \neq 1$$

Τέλος, έστω ομομορφισμός $\phi : (\mathbb{Z}_m, +) \longrightarrow (G, *)$. Εφόσον $Im\phi = \langle \phi(\bar{1}) \rangle$, κυκλική υποομάδα της G , για να υπάρχει μη τετριμμένος ομομορφισμός, θα πρέπει η G να περιέχει μία κυκλική υποομάδα τάξης $r = m/|Ker\phi|$. (Βλ. για παράδειγμα Ασκήση 28.) Τότε $Im\phi \cong \mathbb{Z}_r$, και συνεχίζουμε την κατασκευή όπως προηγουμένως.

9) Εστω $(m, n) \neq 1$ και έστω η απεικόνιση $\phi : (\mathbb{Z}_m, +) \longrightarrow (\mathbb{Z}_n, +)$ με $\phi(\bar{x}) =$ η κλάση modulo n του υπολοίπου της διαίρεσης του x δια n , δηλαδή:

$$\phi(\bar{x}) = \overline{x \bmod n}$$

Πότε είναι ο ϕ ομομορφισμός;

Προσοχή! $x \bmod m \neq x \bmod n$, γι' αυτό δεν επιτρέπεται να γράψουμε $\phi(\bar{x}) = \bar{x} \in \mathbb{Z}_n$. (Ενώ αυτό ήταν δυνατό στην 3)).

Εφόσον $\mathbb{Z}_m = \langle \bar{1} \rangle$, αν είναι ϕ ομομορφισμός, θα καθορίζεται από την εικόνα του $\bar{1}$, δηλαδή $\phi(\bar{x}) = x f(\bar{1}) \in \mathbb{Z}_n$. Μ' αυτό το σκεπτικό, ο παραπάνω ϕ , αν είναι ομομορφισμός, θα καθορίζεται από την

$$\phi(\bar{1}) = \bar{1} \in \mathbb{Z}_n$$

Πράγματι, τότε: $\phi(x) = x\phi(1) = x\bar{1} = \bar{x} \in \mathbb{Z}_n$. Ομως τότε $Im\phi = \langle \bar{1} \rangle = \mathbb{Z}_n$, και $|Im\phi|$ διαιρεί τον m . Αρα θα πρέπει $n|m$.

Σ. Λαμπροπούλου

ΑΛΓΕΒΡΑ

ΛΥΣΕΙΣ ΑΣΚΗΣΕΩΝ του βιβλίου

ΣΕΜΦΕ, 5ο Εξάμηνο

§2.3 - ΟΜΑΔΕΣ - ΠΗΛΙΚΑ : Σελίδες 169 - 172

2. α' τρόπος: $\langle 2 \rangle \times \langle 2 \rangle =$

$\{(0,0), (0,2), (0,4), (0,6), (0,8), (0,10), (2,0), (2,2), (2,4), (2,6), (2,8), (2,10)\}$, και άρα $|\langle 2 \rangle \times \langle 2 \rangle| = 12$. Επίσης, $|\mathbb{Z}_4 \times \mathbb{Z}_{12}| = 48$. Αρα, από Θεώρημα Lagrange, έχουμε 4 σύμπλοκα.

β' τρόπος: $(\mathbb{Z}_4 \times \mathbb{Z}_{12}) / (\langle 2 \rangle \times \langle 2 \rangle) \cong \mathbb{Z}_4 / \langle 2 \rangle \times \mathbb{Z}_{12} / \langle 2 \rangle = G$. Στον πρώτο παράγοντα, η κυκλική ομάδα $\langle 2 \rangle = \{0, 2\}$. Στον δεύτερο παράγοντα, η κυκλική ομάδα $\langle 2 \rangle = \{0, 2, 4, 6, 8, 10\}$. Αρα $[\mathbb{Z}_4 : \langle 2 \rangle] = 2$ και $[\mathbb{Z}_{12} : \langle 2 \rangle] = 2$. Αρα $|G| = 2 \cdot 2 = 4$ και $G \cong \mathbb{Z}_2 \times \mathbb{Z}_2$.

3. $\langle (2,1) \rangle = \{(0,0), (2,1)\}$, και άρα $|\langle (2,1) \rangle| = 2$. Επίσης, $|\mathbb{Z}_4 \times \mathbb{Z}_2| = 8$. Αρα, από Θεώρημα Lagrange, έχουμε 4 σύμπλοκα.

4. $\{0\} \times \mathbb{Z}_5 = \{(0,0), (0,1), (0,2), (0,3), (0,4)\}$, άρα $|\{0\} \times \mathbb{Z}_5| = 5$. Επίσης, $|\mathbb{Z}_3 \times \mathbb{Z}_5| = 15$. Αρα, από Θεώρημα Lagrange, έχουμε 3 σύμπλοκα.

6. $\langle (4,3) \rangle = \{(4,3), (8,6), (0,9), (4,12), (8,15), (0,0)\}$, και άρα $|\langle (4,3) \rangle| = 6$. Επίσης, $|\mathbb{Z}_{12} \times \mathbb{Z}_8| = 12 \cdot 8$. Αρα, από Θεώρημα Lagrange, έχουμε 16 σύμπλοκα.

9. $\langle 4 \rangle = \{0, 4, 8\}$, άρα $5 + \langle 4 \rangle = \{5, 9, 1\} (= 1 + \langle 4 \rangle)$. Τώρα έχουμε: $2(5 + \langle 4 \rangle) = (5 + \langle 4 \rangle) + (5 + \langle 4 \rangle) = 10 + \langle 4 \rangle = \{10, 2, 6\} \neq \langle 4 \rangle$, $3(5 + \langle 4 \rangle) = (5 + \langle 4 \rangle) + (5 + \langle 4 \rangle) + (5 + \langle 4 \rangle) = 3 + \langle 4 \rangle = \{3, 7, 11\} \neq \langle 4 \rangle$. Τέλος, $4(5 + \langle 4 \rangle) = 8 + \langle 4 \rangle = \{8, 0, 4\} = \langle 4 \rangle$. Αρα η τάξη του συμπλόκου $5 + \langle 4 \rangle$ στην ομάδα-πηλίκο $\frac{\mathbb{Z}_{12}}{\langle 4 \rangle}$ είναι 4. (Προσοχή! η τάξη του στοιχείου 5 στην \mathbb{Z}_{12} είναι 12. Παρατηρήστε ότι η τάξη του συμπλόκου του 5 διαιρεί την τάξη του στοιχείου 5.)

11. $\langle (1,1) \rangle = \{(1,1), (2,2), (0,3), (1,4), (2,5), (0,0)\}$. Τώρα έχουμε: $(2,1) + \langle (1,1) \rangle = \{(0,2), (1,3), (2,4), (0,5), (1,0), (2,1)\} \neq \langle (1,1) \rangle$, εφόσον $(2,1) \notin \langle (1,1) \rangle$.

$2[(2,1) + \langle (1,1) \rangle] = (1,2) + \langle (1,1) \rangle = \{(2,3), (0,4), (1,5), (2,0), (0,1), (1,2)\}$

$\neq \langle (1, 1) \rangle$, εφόσον $(1, 2) \notin \langle (1, 1) \rangle$.

$3[(2, 1) + \langle (1, 1) \rangle] = (0, 3) + \langle (1, 1) \rangle = \{(1, 4), (2, 5), (0, 0), (1, 1), (2, 2), (0, 3)\}$
 $= \langle (1, 1) \rangle$, εφόσον $(0, 3) \in \langle (1, 1) \rangle$. Αρα η τάξη του συμπλόκου είναι 3.
 (Παρατηρήστε ότι δεν χρειάστηκε να φτάσουμε στο στοιχείο $(0, 0)$, μόνο στο σύμπλοκο του $(0, 0)$.)

20. α' τρόπος: Έχουμε $[S_n : A_n] = 2$. Αν $\sigma \in A_n$, δηλαδή σ άρτια, τότε $\sigma A_n = A_n = A_n \sigma$. Αν $\sigma \notin A_n$, δηλαδή σ περιττή, τότε $\sigma A_n = S_n \setminus A_n$, εφόσον τα σύμπλοκα της A_n είναι δύο κι εφόσον τα σύμπλοκα μιας υποομάδας διαμερίζουν την ομάδα. Ομοια έχουμε $A_n \sigma = S_n \setminus A_n$. Αρα, σε κάθε περίπτωση, δεξιά και αριστερά σύμπλοκά ταυτίζονται, άρα $A_n \triangleleft S_n$. (Βλέπε και Ασκήση 34, σελ. 117.)

β' τρόπος: Η απεικόνιση $sign : S_n \longrightarrow \{+1, -1\}$, η οποία απεικονίζει κάθε μετάθεση στο πρόσημό της (βλ. Ασκήση 34, σελ. 143), είναι ομομορφισμός και $Ker(sign) = A_n$, εφόσον κάθε άρτια μετάθεση (και μόνον) έχει πρόσημο $+1$. Αρα $A_n \triangleleft S_n$.

21. α) Έχουμε δει (σελ. 132, Ασκήση 36) ότι η $T = \{a \in G \mid ord(a) < +\infty\}$ είναι υποομάδα της G . Από Κριτήριο Κανονικότητας, αρκεί ν.δ.ό. $g^{-1}ag \in T$ για κάθε $g \in G$, για κάθε $a \in T$. Ομως, η τάξη κάθε συζυγούς ενός στοιχείου ισούται με την τάξη του στοιχείου. Αρα $ord(g^{-1}ag) = ord(a)$, άρα $g^{-1}ag \in T$, και άρα T κανονική.

β) Για να είναι η G/T ελεύθερη στρέψης, θα πρέπει να μην περιέχει στοιχείο (δηλαδή σύμπλοκο) πεπερασμένης τάξης, εκτός από το ουδέτερο (το οποίο είναι η υποομάδα T). Εστω, λοιπόν, $ord(gT) = n$ για κάποιο $g \notin T$. Δηλαδή $(gT)^n = g^n T = T$. Ισοδύναμα, $g^n \in T$, άρα $(g^n)^k = g^{nk} = e$ για κάποιον θετικό ακέραιο k . Αυτό σημαίνει ότι $g \in T$, άτοπο.

25. Εστω $a \in G$. Εάν $a \in H$, τότε και $a^m \in H$, εφόσον $H \leq G$. Εστω τώρα $a \notin H$. Τότε $aH \neq H$. Η ομάδα-πηλίκο G/H είναι πεπερασμένης τάξης m . Αρα, από Θεώρημα Lagrange, η τάξη του συμπλόκου aH , έστω k , θα διαιρεί τον m . Επομένως, $(aH)^m = (aH)^k = H \iff a^m H = H \iff a^m \in H$.

26. Εστω $H_i \triangleleft G$ για $i \in I$, όπου I μία οικογένεια δεικτών, και έστω $h \in \bigcap_i H_i$. Ισοδύναμα, $h \in H_i \forall i \in I$. Εφόσον $H_i \triangleleft G$, από Κριτήριο Κανονικότητας, θα είναι $g^{-1}hg \in H_i$ για κάθε $g \in G$ και για κάθε $i \in I$. Αρα $g^{-1}hg \in \bigcap_i H_i$, και άρα, πάλι από Κριτήριο Κανονικότητας, $\bigcap_i H_i \triangleleft G$.

29. Εστω $H, N \leq G$ και $N \triangleleft G$. Θ.δ.ό. $H \cap N \triangleleft H$. Εστω $v \in H \cap N$ και $h \in H$. Εφόσον $N \triangleleft G$, θα είναι, από Κριτήριο Κανονικότητας, $h^{-1}vh \in N$. Επίσης $h^{-1}vh \in H$. Άρα $h^{-1}vh \in H \cap N$ για κάθε $v \in H \cap N$, για κάθε $h \in H$. Άρα, από Κριτήριο Κανονικότητας, $H \cap N \triangleleft H$.

Ομως η $H \cap N$ μπορεί να μην είναι κανονική στην G .

Π.χ.1) Εστω $H \leq G$ όχι κανονική, και έστω $N = G$. Τότε $H \cap N = H$ όχι κανονική υποομάδα της G .

Π.χ.2) Εστω $G = S_4$, $N = A_4$, $H = \{e, (123), (132)\}$. Τότε $H \cap N = H$ όχι κανονική υποομάδα της S_4 , εφόσον $(34)^{-1}(123)(34) = (124) \notin H$.

Άλλες ασκήσεις:

1) Εχουμε δει (Φυλλάδιο §2.1) ότι η απεικόνιση $\phi : (\mathbb{Z}, +) \longrightarrow (\mathbb{Z}_n, +)$ με $\phi(k) = \bar{k} := k \bmod n$ είναι επιμορφισμός ομάδων με $\text{Ker} \phi = \{\lambda n \mid \lambda \in \mathbb{Z}\} = n\mathbb{Z}$, και έχουμε $\mathbb{Z}/n\mathbb{Z} \cong \mathbb{Z}_n$.

2) Στο Παράδειγμα 2, σελ. 111, μελετήθηκε η ομάδα των συμπλόκων της υποομάδας $H = \langle \bar{3} \rangle$ της \mathbb{Z}_6 . Άρα $|\mathbb{Z}_6 / \langle \bar{3} \rangle| = 2 \implies \mathbb{Z}_6 / \langle \bar{3} \rangle \cong \mathbb{Z}_2$. Ένας ομομορφισμός ϕ , που να έχει την $\langle \bar{3} \rangle$ για πυρήνα, είναι ο $\phi : (\mathbb{Z}_6, +) \longrightarrow (\mathbb{Z}_2, +)$ με $\phi(\bar{x}) = \text{το υπόλοιπο της διαίρεσης του } x \text{ δια } 2$.

3) Εχουμε δει (Φυλλάδιο §2.1) ότι η απεικόνιση $\det : (GL_n(\mathbb{R}), \cdot) \longrightarrow (\mathbb{R}^*, \cdot)$ είναι επιμορφισμός ομάδων με $\text{Ker}(\det) = sl_n(\mathbb{R}) := \{A \in GL_n(\mathbb{R}) \mid \det A = 1\}$. Άρα $sl_n(\mathbb{R}) \triangleleft GL_n(\mathbb{R})$.

4) Δείξτε ότι $GL_n(\mathbb{R})/sl_n(\mathbb{R}) \cong (\mathbb{R}^*, \cdot)$.

Σ. Λαμπροπούλου

ΑΛΓΕΒΡΑ

ΛΥΣΕΙΣ ΑΣΚΗΣΕΩΝ του βιβλίου

ΣΕΜΦΕ, 5ο Εξάμηνο

§2.4 - ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΙ ΟΜΑΔΩΝ - ΠΗΛΙΚΩΝ : Σελίδες 180 - 184

23. Έχουμε $U = \{z \in \mathbb{C} \mid |z| = 1\}$ και $U_n = \langle z_n = \cos(\frac{2\pi}{n}) + i \sin(\frac{2\pi}{n}) \rangle = \{z_n^k \mid k \in \{0, 1, \dots, n-1\}\}$. Προφανώς $U_n \triangleleft U$. Τα σύμπλοκα της U/U_n είναι της μορφής:

$$zU_n = \{zz_n^k \mid k \in \{0, 1, \dots, n-1\}\}$$

για $z \in U$. Ομως $z = e^{i\theta}$, όπου $0 \leq \theta < 2\pi$. Αν $\theta \geq \frac{2\pi}{n}$, τότε υπάρχει $k \in \{1, \dots, n-1\}$, τέτοιο ώστε $z = z_n^k e^{i\phi}$, για $0 \leq \phi < \frac{2\pi}{n}$. Άρα $zU_n = z_n^k e^{i\phi} U_n = e^{i\phi} U_n$. Άρα, ένα σύνολο εκπροσώπων των συμπλόκων είναι το $z = \{e^{i\phi} \mid 0 \leq \phi < \frac{2\pi}{n}\}$. Γεωμετρικά, το σύμπλοκο του στοιχείου $e^{i\phi}$ αποτελείται από n σημεία στον τριγωνομετρικό κύκλο, κορυφές κανονικού n -γώνου, τα οποία είναι μεταφορές των σημείων της U_n κατά γωνία ϕ .

28. Εστω $\phi : G \longrightarrow G'$ ομομορφισμός και έστω $N \triangleleft G$. Θ.δ.ό. η $\phi(N)$ είναι κανονική υποομάδα της εικόνας $\phi(G)$. Πράγματι, έστω $g \in G$ και $v \in N$. Τότε $\phi(g) \in \phi(G)$ και $\phi(v) \in \phi(N)$, και έχουμε: $\phi(g)^{-1} \phi(v) \phi(g) \stackrel{\phi \text{ ομομ.}}{=} \phi(g^{-1}vg) \stackrel{\phi \text{ ομομ.}}{=} \phi(g^{-1}vg) \in \phi(N)$, διότι $g^{-1}vg \in N$ (εφόσον $v \in N \triangleleft G$). Άρα, από Κριτήριο Κανονικότητας, $\phi(N) \triangleleft \phi(G)$.

Προσοχή! Η $\phi(N)$ δεν έπεται ότι είναι κανονική υποομάδα και ολόκληρης της G' .

29. Εστω $\phi : G \longrightarrow G'$ ομομορφισμός και έστω $N' \triangleleft G'$. Θ.δ.ό. η αντίστροφη εικόνα $\phi^{-1}(N')$ είναι κανονική υποομάδα της G . Πράγματι, έστω $g \in G$ και $v \in \phi^{-1}(N') \iff \phi(v) \in N'$.

Τότε έχουμε: $\phi(g^{-1}vg) \stackrel{\phi \text{ ομομ.}}{=} \phi(g^{-1})\phi(v)\phi(g) \stackrel{\phi \text{ ομομ.}}{=} \phi(g)^{-1}\phi(v)\phi(g) \in N'$, εφόσον $\phi(v) \in N' \triangleleft G'$. Άρα, από Κριτήριο Κανονικότητας, $\phi^{-1}(N') \triangleleft G$.

Σ. Λαμπροπούλου